

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 88. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975277863664/facsimile.pdf> (tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

„Å nej,“ Bek smilte, „De har ikke lyttet så mange År i Stilheden som jeg. Men han kommer, han er vist lige gået forbi Præstegården.“

Han lukkede Øjnene halvt. „Fru Ellen,“ han klemte hendes Hånd hårdt, „jeg længes, og jeg — frygter for, at Hr. Pastor Honorius skal stå her i min Stue.“

Nej, nej, Årtierne var ikke gået — se, han bævede jo, som var det selve Dorete, der skulde træde over hans Tærskel!

„Hr. Bek,“ hviskede hun, „har hun aldrig været på Øen?“

„Her?“ han så forbavset på hende, „her — ak, hvor skulde hun dog komme her?“

„Men — hun lever endnu?“

Han nikkede. „Ja, Herren være lovet, hun lever endnu — som Enke.“

„Og — véd, De er her?“

Han rystede på Hovedet. „Ak nej, Fru Ellen, hvor skulde hun vide det?“

Ellen så grundende på ham. „De må fortælle mig om hende — og Dem,“ bad hun.

„Jeg skal gøre det, når Tiden kommer. Jeg tør det, for — det er kun om mig.“

„Kun —?“ bad hun, med Hænderne om hans.

„Jeg tror det,“ hviskede han og vendte atter Øjnene bort.

Hurtige Trin knitrede udenfor i Sandet, Dørklinken lettede, og Erik Lange trådte ind, med åben Frakke og Regnen i det mørke Skæg. Hans Øjne var blegblå og fugtigt klare af Morgenstunden.

„Nå, hvordan går det?“ nikkede han.

„Med mig? å tal dog ikke om det! Kære Hr. Doktor Lange, jeg er jo så lykkelig for, at De er kommen, men jeg har ikke kaldet Dem som Læge. Jeg kender det selv altfor nøje, at det er Opbruddets Time.“

„Jamen Hr. Bek —“

„Ak,“ smilte han, „siger De det ikke selv? De ser ingen Sygdom hos mig. Det er kun forbi.“

Erik Lange så prøvende på ham, så nikkede han svagt.

„Og Gud være priset, det er forbi,“ hans Øjne van-